

5 Νοεμβρίου 2019

Γέροντος Εφραίμ Φιλοθείτου-Αριζονίτου, επιστολή: Μην απογοητεύεσθε...

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Εφραίμ Φιλοθείτης-Αριζονίτης](#)

Οι Γέροντες Εφραίμ Φιλοθείτης, Εφραίμ Κατουνακιώτης και Ιωσήφ Βατοπαιδινός, στο παλαιό Μικρό Συνοδικό της Μονής Βατοπαιδίου

4η ἐπιστολή

2/7/2004

Παιδάκια εὐλογημένα τῷ Τριῳαγίου
θεοῦ ἐν χῶ.-

Χαίρετε καί ὑγιαίνετε-

Συγχνύτη πού ἄς ἐνοχῶ πάδι ἡ
τὴν ἀγραπτοσύνη ἢ ἡ ἀναξιόσυτα-

Νά, ἤθελα ἀπό πατρική ἀγάπη νά
ἄς παρακαλέσω νά ἐνοχῶτε τὸ θεό

Ἡ ἐγὼ ἔγωγε τὸν φωνάζετε πρὸς βοήθειά
μας. Διότι ὁ οὐράνιος πατέρας ἡμῶν,
θέλει πάντα πολεῖ αὐτὴ τὴν ἐνώχλησιν
γιατὶ, εἶναι πανέτοιμος ἡμᾶς ἐ-
πιβουλεύει καὶ ἡμᾶς σώσει τὴν
χρυσὴν καρδίαν σου ἢ ἡμᾶς τὴν ἐνώχλησιν
ἢ τὴν ἀκαταστάσιν σου ἡμᾶς-

Τὴν αὐτὴν ὁμοίαν παρακαλεῖτε,
παρακαλεῖτε, ἡμᾶς χάριτι τοῦ ἁγίου-
πνεύματος τοῦ ὀνομασθέντος, ποὺ γεμίζει τὴν
νεψὺν καρδίαν ἡμῶν ἢ οὐράνιαν ζωὴν
καὶ εἰρήνην-

Μὴν ἀπογοητεύεσθε ἐν ἔργῳ ἢ ἀ-
παντήσῃ ἐν ἀδικίᾳ ἡμῶν. εἶναι νι-
βός ἐἰς τὸν λόγον καὶ ὑποσχέσεις
τοῦ. Μόνο χρειάζειται νοσηρὰ ὑποπο-
νὴ ἢ ἡβία ἢ ἔλπίδα. Ὅταν ἔργῳ
ἢ τῶν ἀκούσῃ νοσηρὰ ἡμῶν τὸ
κάνει αὐτὸ, γὰρ ἢ δὴ ἐν ἔχουσε ὑ-
ποκονὴ καὶ τὸν πιστεύουσε ὡς πιστὸν
εἰς τὸν λόγον τοῦ-

ἔστις ὅπως ἡρέσει ἢ κατεργασθε
ἀγωνιζόμενοι, δηλαδὴ, ἢ τὴν τὸ βλά-
ζουσε κατὰ ἢ ἀληθινὴν ἡμῶν. Διότι ὁ
κύριος, ἢ παρακωλύσει ἢ ἡμῶν συγί-
ζει-

λοιοὺν, παιδάρια ἡμῶν, φωνάζετε τὴν
εὐχὴν, δηλαδὴ, ἢ τὴν λέγετε ἵνα ἢ τὸ
ὄψομαι σιγῶν, ἢ πόρτε ἢ τὸν νοῦν,
ὡς ὅπου ἔλθει τὸ πλήρωμα τῶν χερ-
σῶν, δηλαδὴ, ὅταν μὴ τὸ Πανάγιον
πνεῦμα ἢ συντελέσει ἢ τὰ χαρίσματα

Του που δεν εμφορίζονται τὸ ἀσθε-
νὲς ἀνθρώπινο λογισμὸν -

Ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς
τῆς Ἄνω βασιλείας τοῦ Θεοῦ! Κεχαίσατε
τὸ γλυκύτερο, τὸ ἀνακουφιστικόν, τὸ
χαρισματοῦχο καὶ πανάγιον Ἰησοῦν καὶ
τὴν Ἁγίαν καὶ τὴν Κυρίαν Θεοτόκον
καὶ Μαννούσας τὰς, καὶ ἔχετε θάρρος καὶ
ἔλπίδα ἡμῶν, τὸ Πανάγιον Αἷμα τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ, ζελήμα, θά τὰς ζε-
νήσων ἀπὸ τὸν βόρβορον τῶν ἀμαρτιῶν
τὰς καὶ θά τὰς δώσω τὸ εἰδικόν τῆς
ἐξόδου εἰς τὴν Ἄνω Ἱερουσαλὴμ -

Ἐγὼ τὸ φτωχὸν καὶ ἀπολωλὸς, δὲν ἔχω
ζέχνον. Μὰ πῶς θά ἔχω ἀπολαύσω,
πού ἔχω ἔγωγε ἐπὶ τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
ἀπαιτίαν καρδίαν, ἀφ' οὗ εἶθε παι-
δίαν, πού ἔγωγε εὐδόχησε ὁ Κύριος καὶ
ἔγωγε κατέβη ἐπὶ τὴν παλαίωσαν τῶν ἱερῶν
ἀγῶνος καὶ παλέψετε ἐν ἡμῶν ἐναντίον
τοῦ διαβόλου, τῆς ἐκείνου ἔγωγε καὶ

των παθῶν. Ξέρω, δὲν ἔχει παρρησία
ἢ φρονὴν νεοεὐχὴ τῶν, ἀλλὰ ἐγὼ ὅπως
ἐπιτένω να ἄς εἶχεται ἡ νίγη καὶ
ἐπίδα ἡὺς καὶ ποια ἀνὴ τις εὐχὴς τῶν
θα εἰσκαμουθῶ καὶ ἴα ἐῖδη ὅτις ψυχού-
της ἄς δροσὶα οὐράνια καὶ ἴα ἄς
δροσὶα ἀπὸ τὸν καύθωνά τῶν περα-
θῶν ἄς-

αὐτὰ γὰρ διὰ ψίχουα ἄς ὅτις
ἡ ἀγῆ καὶ παρρησία ὅτις, εὐχόμενος
να τὰ εὐλογίῃ ὁ κύριος καὶ να χορτά-
σεται-

τὸ ψυχικὸν πᾶνταχος Πατέρα ἄς
Γ. Ἐφραῖμ